

Ομιλία για τη Χριστουγεννιάτικη εκδήλωση!

Οι μέρες των Χριστουγέννων αποτελούν αναμφισβήτητα ένα ξεχωριστό κομμάτι του χρόνου που φέρνει στους ανδρώπους γιορτινή διάθεση και καθημερινά χαμόγελα που δεν τα βλέπουμε τόσο συχνά, με το καθημερινό άγχος και τους ταχείς ρυθμούς να ανάβουν πολλές φορές το κόκκινο φωτάκι στην ευτυχία του ανδρώπου, αποτρέποντας τον από το να καταλάβει το πραγματικό νόημα της ζωής.

Ωστόσο αν και οι μέρες αυτές εμπνέουν ένα εορταστικό πνεύμα, εμείς οι ίδιοι είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε τον ρόλο της χαράς: Γιατί στ' αλήθεια είμαστε χαρούμενοι, μπορούμε να ψάξουμε μέσα μας: Το νόημα των Χριστουγέννων είναι φωτάκια που διακρίνουμε έξω από τα σπίτια ή μήπως τα μελομακάρονα και οι κουραμπιέδες; Δυστυχώς στον κόσμο του σήμερα οι περισσότεροι από εμάς μαζί κι εγώ, αρνιόμαστε να διαβάσουμε την Αγία Γραφή και την αντικαθιστούμε με μια ουδόνη, είτε αυτή λέγεται τηλεόραση, είτε ηλεκτρονικά παιχνίδια, κινητά και διάφορα.

Μα αναρωτηθήκαμε ποτέ για τα γεγονότα της εποχής Του Χριστού, καθώς και της γέννησής του; Ίσως να γνωρίζουμε τα βασικά από το σχολείο, αλλά και τα πάντα να γνωρίζουμε που δεν μπορούμε το θέμα είναι να αντιληφθούμε την ουσία και να προχωρήσουμε στην πράξη. Οι μεγάλοι προφήτες όπως τον Μωυσή και τον Ησαΐα ανακοίνωναν στον κόσμο τον ερχομό Του Ιησού στη γη. Η αλήθεια είναι πως όλοι περίμεναν τον ερχομό του Μεσσία, να ελευθερώσει το Ισραήλ, αλλά όπως και σήμερα, οι άνδρωποι δεν μπορούσαν να επικεντρωθούν στην ουσία. Ενώ περίμεναν κάποιο να κατέβει από τα ουράνια βασίλεια με άρματα κάνοντας θεαματική εμφάνιση, το μόνο που είδαν ήταν ένα βρέφος.

Μάλιστα! Ένα βρέφος! Που βρέθηκε η πιο άξια κάθε εποχής για να το φέρει στον κόσμο! Η καθαρότατη στο σώμα και στην ψυχή Μαριάμ! Η οποία μαζί με τον Ιωσήφ δέχθηκαν τη φανερή απόρριψη σε κάθε χώρο για τη γέννηση. Όλοι αυτοί που περίμεναν τον Μεσσία Ιησού τον διώξανε. Και διερωτόμαστε τώρα, ήξεραν ότι ήταν ο Θεός και τον διώξανε. Ας πούμε ότι δεν ήξεραν, μόνο που βλέπεις μια γυναίκα έτοιμη να γεννήσει και δεν έχει που να πάει, δε όταν φροντίσεις για αυτή; Κι όμως το μόνο που τους προσφέρθηκε ήταν

μια φάτνη ζώων. Ο βασιλιάς των Ουρανών έρχεται στη γη κι εμείς τον αφήνουμε σε μια φάτνη. Κι όμως ο Θεός επέτρεψε ο υιός του να βιώσει όλα αυτά δείχνοντας τη μεγάλη του ταπείνωση, αλλά και την αγάπη, αφού τόσο στη γέννηση όσο και στην ανάσταση ο Κύριος πολεμήθηκε από εμάς, για να μας σώσει.

Ο Ηρώδης τυφλωμένος από τη χλιδή και τη δόξα, εξοργίστηκε μόλις έμαθε για τη γέννηση Του Χριστού, διότι άκουε για τον ερχομό Του Βασιλέα. Που να καταλάβει ο χαζός ότι ο εγκόσμιος θρόνος του δεν είχε την παραμικρή αξία μπροστά στον θρόνο της αιώνιας ζωής και μακαριότητας.

Όμως βλέπουμε ότι υπήρχαν άτομα που ήταν στ' αλήθεια προετοιμασμένοι να δεχτούν τον Κύριο στη ζωή τους και έτσι μόλις το αγγελικό μήνυμα έφθασε δεν το σκέφτηκαν στιγμή και επισκέπτηκαν το βρέφος. Αυτοί ήταν οι βοσκοί και οι μάγοι!!! Οι βοσκοί άνδρωποι φτωχοί, ταπεινοί με υπακοή...αγνώμονες κάθε επιστήμης κι όμως κατάλαβαν την ουσία και προχώρησαν στην εφαρμογή του θείου νόμου. Οι μάγοι, σοφοί επιστήμονες αστρονόμοι οι οποίοι ακολούθησαν τον θείον αστέρα που κατά τον Ήσαϊα δεν ήταν ακριβώς αστέρι αλλά Άγγελος Κυρίου. Δεν έπαψαν να ακολουθούν τον θείο αστέρα, δεν λωξιδρόμησαν ήταν αφοσιωμένοι και ήθελαν να φτάσουν στον προορισμό τους, στον προορισμό που θα τους χάριζε την αιώνια χαρά στον Παράδεισο.

Κι ερχόμαστε στο σήμερα, στο τώρα, σ' εμάς! Αντιλαμβανόμαστε ότι οι έπαινοι και τα χειροκροτήματα είναι μόνο προσωρινά και τον Χριστό τον περιμεναν πως και πως αλλά στον στάβλο γεννήθηκε. Ο υιός Του Θεού...Χριστούγεννα λέμε, γέννηση Του Χριστού. Εμείς είμαστε έτοιμοι να υποδεχτούμε τη γέννηση Του Χριστού μέσα μας, είμαστε έτοιμοι να δούμε την ουσία, να δεχτούμε την αγάπη Του Χριστού και να πράττουμε σύμφωνα με το θέλημά Του; Διότι η αλήθεια είναι ότι το θέλημα Του Κυρίου μας δίνει όλα τα εφόδια ελευθερίας και απαλλαγής από τα πάθη.

Ιδιαίτερα σε μια τέτοια περίοδο ακούμε τη λέξη φιλανθρωπία. Φιλανθρωπία σημαίνει αγάπη για τον άνθρωπο, πράξη αγάπης και αλληλοβοήθειας. Δεν υπάρχει καλύτερο πράγμα από το να προσφέρεις βοήθεια και να είναι από την ψυχή σου, χωρίς να το ξέρει κανείς, μάλιστα εμείς οι ίδιοι να το ξεχνάμε το επόμενο δευτερόλεπτο. Πόσες χιλιάδες κόσμος

είναι έξω στο δρόμο, άστεγος, χωρίς φαγητό, χωρίς τα απαραίτητα μπορούμε να καταλάβουμε; Και το χειρότερο απ' όλα είναι ότι παραπονιόμαστε δεν εκτιμούμε αυτά που έχουμε, ενώ θα έπρεπε να νιώθουμε ευλογημένοι γινόμαστε πολλές φορές άπλειστοι.

Τα μαγαζιά, οι χώροι διασκέδασης, τα ξέφρενα γλέντια, οι συναυλίες και γενικά τα κοσμικά δεν είναι ικανά να καλύψουν το κενό της δικής μας ψυχής. Το κενό μας αυτό μπορεί να καλυφθεί μόνο με την παρουσία Του Θεού στη ζωή μας, ας βαδίσουμε προς τον ίσιο δρόμο και ας δεχθούμε Τη γέννηση Του Θεού στις καρδιές μας, μόνο τότε θα χαρούμε πραγματικά και θα το νιώσουμε όταν στην εκκλησία ακούμε τα διάφορα τροπάρια: Χριστός γεννάται δοξάσατε, Η παρθένος σήμερον τον υπερούσιον τίκτει κ.ά.

Το απολυτίκιο των Χριστουγέννων που θα ακούσουμε λέει: Ή γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοι. Δηλαδή απευθυνόμαστε στον Χριστό και λέμε: Ή Γέννησή σου, Χριστέ, Θεέ μας, ανέτειλε στον κόσμο το φως της γνώσεως, διότι μ' αυτήν εκείνοι που λατρεύουν τα ἀστρα διδάχτηκαν από αστέρι να προσκυνούν Εσένα, τον Ἡλιο της δικαιοσύνης, και Σένα να γνωρίζουν, τη σταλμένη από τα ὑψη ανατολή. Κύριε, δόξα σε Σένα. Ας δοξάσουμε τον κύριο και ας του επιτρέψουμε να φωτίσει το σκοτάδι της ζωής μας με το φως της λαμπρότητας της δικαιοσύνης του. Αμήν.

Καλά και ευλογημένα Χριστούγεννα να έχουμε με αγάπη και Τον Χριστό, γιατί Χριστούγεννα χωρίς Χριστό δεν είναι Χριστούγεννα!!!

Εφραίμ Χρίστου